

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 20 października 2023 r.

Poz. 6051

Sygn. akt II SA/Lu 452/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Joanna Cylc-Malec
Sędziowie	Sędzia WSA Jerzy Parchomiuk
	Asesor sądowy Anna Ostrowska (sprawozdawca)
Protokolant	Specjalista Agnieszka Wojtas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lipca 2023 r.

sprawy ze skargi K. M.

na uchwałę Rady Miasta Zamość

z dnia 30 listopada 2020 r., nr XXVI/415/2020

w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania okresowych stypendiów sportowych dla zawodników oraz nagród i wyróżnień dla zawodników i trenerów za osiągnięte wyniki sportowe

I. stwierdza nieważność § 2 ust. 4 zaskarżonej uchwały;

II. zasądza od Miasta Zamość na rzecz K. M. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.

Sygn. akt II SA/Lu 452/23

Uzasadnienie

K. M. wniósł skargę na uchwałę Rady Miasta Zamość z 30 listopada 2020 r., nr XXVI/415/2020 w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania okresowych stypendiów sportowych dla zawodników oraz nagród i wyróżnień dla zawodników i trenerów za osiągnięte wyniki sportowe (Dz. Urz. Woj. Lub. z 10 grudnia 2020 r. poz. 6416) w zakresie, w jakim wyklucza spełnienie przesłanek otrzymania stypendium przez zawodników, którzy odnieśli sukcesy w mistrzostwach Polski w kategoriach, w których w zawodach wystartowało od 5 do 7 zawodników. Skarżący zarzucił naruszenie art. 7 oraz 32 Konstytucji RP i wniósł o stwierdzenie, że zaskarżona uchwała została wydana z naruszeniem prawa, ponieważ upłynął rok od jej podjęcia. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarżący wyjaśnił, że zgodnie z § 2 ust. 3 lit a/ uchwały, stypendium może otrzymać zawodnik biorący udział we współzawodnictwie sportowym w sportach i konkurencjach punktowanych w ramach ogólnopolskiego współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży oraz we współzawodnictwie sportowym osób z niepełnosprawnością zgodnie z przepisami odpowiedniego związku sportowego. Warunkiem jest spełnienie w roku poprzedzającym przyznanie stypendium kryterium zajęcia co najmniej trzeciego miejsca w mistrzostwach Polski, pod warunkiem, iż w konkurencji wzięło udział przynajmniej ośmiu zawodników lub osiem drużyn/zespołów/osad/sztafet/par/debli/mikstów lub załóg w całym cyklu rozgrywek sportowych na szczeblu wojewódzkim i ogólnopolskim.

Stosownie zaś do treści § 2 ust. 4 uchwały, w przypadku dotyczącym § 2 ust. 3 lit. a/, gdy w zawodach w danej dyscyplinie i konkurencji brało udział co najwyżej czterech zawodników we współzawodnictwie indywidualnym albo co najwyżej cztery drużyny/zespoły/osady/sztafety/pary/deble/miksty lub załogi, stypendium przysługuje jedynie za zajęcie pierwszego miejsca.

Zdaniem skarżącego powołane normy prawne są dla niego dyskryminujące i powodują nierówne traktowanie jako zawodnika odnoszącego sukcesy w uprawianej dyscyplinie sportu.

Skarżący wyjaśnił, że w 2021 r. złożył wniosek o przyznanie stypendium sportowego, jednak otrzymał decyzję odmowną. Odwołał się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zamościu, które utrzymało w mocy decyzję organu I instancji, argumentując, że decyzja Prezydenta Miasta Zamość jest zgodna z treścią przedmiotowej uchwały, gdyż nie przewiduje ona możliwości ubiegania się o stypendium sportowe zawodników którzy zajęli nawet pierwsze miejsce w zawodach, w których uczestniczyło 6 osób (tj. pomiędzy 5 a 7).

Skarżący podniósł, że bez wątpienia posiada interes prawny w zaskarżeniu uchwały, gdyż zawiera ona lukę, która wyklucza ubieganie się o stypendium sportowe zawodników jakiegokolwiek dyscypliny sportowej, w której w zawodach wzięło udział pomiędzy 5 a 7 zawodników (w tym samego skarżącego), przy jednoczesnym umożliwieniu otrzymania takiego stypendium zarówno zawodnikom odnoszącym sukcesy w zawodach, w których brało udział powyżej 7 zawodników oraz poniżej 5 zawodników. Wskazane wyżej pominięcie stanowi przejaw dyskryminacji i nierównego traktowania. O ile zrozumiałe dla skarżącego byłoby takie uregulowanie zasad przyznawania stypendium, które ograniczałoby możliwość ubiegania się o stypendium od minimalnej liczby zawodników biorących udział w danej konkurencji, o tyle wprowadzenie możliwości otrzymania stypendiów zarówno w zawodach, w których brało udział więcej oraz w których brało udział mniej zawodników niż w zawodach, w których uczestniczył skarżący, jest nie do zaakceptowania. Skoro bowiem kryteria przyznania stypendium spełniają zawodnicy którzy zajęli pierwsze miejsce w zawodach, w których uczestniczyło co najwyżej czterech zawodników, to tym bardziej kryteria te powinni spełniać zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsce w zawodach, w których uczestniczyło tych zawodników więcej (pomiędzy 5 a 7).

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik organu wniósł o jej oddalenie i wyjaśnił, że potrzeba podjęcia niniejszej uchwały związana była z koniecznością aktualizacji systemu przyznawania stypendiów oraz nagród i wyróżnień sportowcom zrzeszonym w klubach działających w mieście Zamość. W związku z różnorodnością dyscyplin sportowych uprawianych przez zawodników zamojskich klubów, a tym samym różną ilością osób biorących udział w rywalizacji w danej dyscyplinie, podjęto decyzję o wprowadzeniu zapisów dotyczących frekwencji. W dyscyplinach niszowych, w przypadku, gdy do rywalizacji staje tylko kilku zawodników z całego kraju, zdobycie miejsca na podium jest znacznie łatwiejsze niż w przypadku dyscyplin popularnych, w których do rywalizacji staje kilkuset zawodników. Idąc za argumentami podnoszonymi przez przedstawicieli klubów sportowych oraz przedstawicieli Rady Sportu, zdecydowano się na wprowadzenie do uchwały kryterium frekwencyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Skarga jest zasadna. Zaskarżona uchwała w części obejmującej § 2 ust. 4, narusza prawo w stopniu uzasadniającym stwierdzenie jej nieważności w tym zakresie.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że niewątpliwie K. M. jest legitymowany do wniesienia skargi w rozpoznawanej sprawie, ponieważ w oparciu o § 2 ust. 4 uchwały Prezydent Miasta Zamość odmówił mu przyznania stypendium sportowego. Decyzja odmowna została utrzymana w mocy decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zamościu. Zakwestionowana norma prawna narusza zatem jego interes prawny w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm., dalej: u.s.g.).

Podkreślenia również wymaga, że zgodnie z art. 94 ust. 1 u.s.g., nie stwierdza się nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy po upływie jednego roku od dnia ich podjęcia, chyba że uchybiono obowiązkom przedłożenia uchwały lub zarządzenia w terminie określonym w art. 90 ust. 1, albo jeżeli są one aktem prawa miejscowego. Zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego, stąd, wbrew stanowisku skarżącego, nie ma przeszkód do stwierdzenia jej nieważności w całości albo w części po upływie roku od jej podjęcia.

Odnosząc się do zarzutu skargi, należy uznać go w całości za zasadny.

Na mocy uchwały Rady Miasta Zamość z 30 listopada 2020 r., nr XXVI/415/2020 w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania okresowych stypendiów sportowych dla zawodników oraz nagród i wyróżnień dla zawodników i trenerów za osiągnięte wyniki sportowe, stypendium sportowe może otrzymać zawodnik biorący udział we współzawodnictwie sportowym w sportach i konkurencjach punktowanych w ramach ogólnopolskiego współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży oraz we współzawodnictwie sportowym osób z niepełnosprawnością. W myśl zasady określonej w § 2 ust. 3 lit a/ uchwały, przesłanką otrzymania tego stypendium jest zajęcie w roku poprzedzającym przyznanie stypendium co najmniej trzeciego miejsca w mistrzostwach Polski, pod warunkiem, że w konkurencji wzięło udział przynajmniej ośmiu zawodników lub osiem drużyn/zespołów/osad/sztafet/par/debli/mikstów lub załóg w całym cyklu rozgrywek sportowych na szczeblu wojewódzkim i ogólnopolskim.

Wyjątek od tej zasady wprowadzono w § 2 ust. 4 tej uchwały, według którego, gdy w zawodach w danej dyscyplinie i konkurencji brało udział co najwyżej czterech zawodników we współzawodnictwie indywidualnym albo co najwyżej cztery drużyny/zespoły/osady/sztafety/pary/deble/miksty lub załogi, stypendium przysługuje jedynie za zajęcie pierwszego miejsca.

Sąd nie podważa prawa organu stanowiącego gminy do wprowadzania w drodze przepisu prawa miejscowego reguł dotyczących limitowania prawa do stypendium sportowego, ani zasadności zróżnicowania tych reguł w przypadku dyscyplin sportowych popularnych i niszowych. Sąd w pełni podziela spostrzeżenie pełnomocnika organu gminy, że różnorodność dyscyplin sportowych uprawianych przez zawodników zamojskich klubów, a tym samym różna ilość osób biorących udział w rywalizacji w danej dyscyplinie, czyniła zasadnym wprowadzenie w uchwale reguł dotyczących frekwencji. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w dyscyplinach niszowych, w przypadku, gdy do rywalizacji staje tylko kilku zawodników z całego kraju, zdobycie miejsca na podium jest znacznie łatwiejsze niż w przypadku dyscyplin popularnych, w których do rywalizacji staje kilkuset zawodników.

Zakwestionowana część uchwały czyni jednak reguły dotyczące frekwencji w zawodach sportowych nieracjonalnymi, a przez to istotnie naruszającymi prawo. O ile zastrzeżeń Sądu co do legalności nie budzi norma § 2 ust. 3 lit. a/ uchwały, która uzależnia otrzymanie stypendium od zajęcia co najmniej trzeciego miejsca w mistrzostwach Polski w konkurencji, w której wzięło udział przynajmniej ośmiu zawodników (drużyn etc.), o tyle norma § 2 ust. 4 uchwały wprowadza wyjątek od tej reguły nie dający się pogodzić z zasadą równości wobec prawa oraz proporcjonalności.

Norma § 2 ust. 4 uchwały ogranicza prawo do stypendium do laureata pierwszego miejsca w sytuacji, gdy w zawodach w danej dyscyplinie i konkurencji brało udział co najwyżej czterech zawodników we współzawodnictwie indywidualnym albo co najwyżej cztery drużyny/zespoły/osady/sztafety/pary/deble/miksty lub załogi. Regulacja ta powoduje powstanie w uchwale luki, która wyklucza ubieganie się o stypendium sportowe zawodników dyscypliny, w której w zawodach wzięło udział pięciu, sześciu albo siedmiu zawodników. Jest to rozwiązanie nieracjonalne, zważywszy, że stypendium może otrzymać laureat pierwszego miejsca w zawodach, w których wzięło udział czterech, trzech albo dwóch zawodników.

Ta nieracjonalność regulacji uwidacznia się w pełni w sytuacji, w jakiej znalazł się skarżący, który 6 marca 2023 r. zajął pierwsze miejsce w zawodach mistrzostw Polski w sumo w kategorii do lat 23, w których udział wzięło sześciu zawodników. Ma rację skarżący, że skoro kryteria przyznania stypendium spełniają zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsce w zawodach, w których uczestniczyło co najwyżej czterech zawodników, to tym bardziej kryteria te powinni spełniać zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsce w zawodach, w których uczestniczyło tych zawodników więcej, tj. pięciu, sześciu albo siedmiu.

W związku z powyższym Sąd stwierdził nieważność § 2 ust. 4 zaskarżonej uchwały na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. jako wydanej z istotnym naruszeniem prawa, a ściślej, z istotnym naruszeniem przysługującego radzie miasta władztwa administracyjnego, a w konsekwencji z naruszeniem konstytucyjnych zasad równości wobec prawa i proporcjonalności (pkt I sentencji wyroku).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu skarżącemu od Miasta Zamość kosztów postępowania sądowego w postaci wpisu od skargi w kwocie 300 zł zostało wydane na podstawie art. 200 p.p.s.a. (pkt II sentencji wyroku).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy; za zgodność z oryginałem.